

[Thorndahl]

fungerer tilfredsstillende, er derimod ikke særlig velkendte blandt ejere og brugere.«

Nu disponerer det offentlige som ejere jo i de allerfleste tilfælde over betydelig professionel ekspertise inden for dette område, og med de mange fagfolk, myndighederne disponerer over, må det offentliges bygninger naturligvis allerede have et meget lavere forbrug til varme- og ventilationformål end andre ejeres bygninger. Dette forhold skal jeg bede boligministeren om at bekræfte.

Det er mit partis opfattelse, at den jævne borger med sin sunde fornuft vil disponere fornuftigt, og de rigtige intentioner, der er i lovforslaget, vil blive realiseret af sig selv og helt uden det betydelige ressourcospild, der ligger i at sende nye hærskarer af offentligt ansatte ud at besøge den danske befolkning.

Tankegangen bag en sådant forslag kan derfor kun baseres på en grundfæstet mistillid til den danske befolkning, og det må egentlig være rimeligt at bede boligministeren om at bekræfte, at forudsætningen for at fremsætte lovforslaget er en almindelig grundfæstet mistillid til den jævne danske borger.

Svend Erik Høvmand (V):

Fra venstres side har vi adskillige gange tidligere udtrykt vores skepsis over for dette lovforslag og andre af tilsvarende art. Vi er slet, slet ikke uenige i, at vi bør gøre en betydelig indsats for at nedbringe vores energiforbrug, ikke mindst hvad boligopvarmning angår. Men vi vender os principielt imod en statslig barnepigementalitet, hvor offentligt ansatte mennesker med guldtressede kasketter skal have ret til at tilvinge sig adgang til folks private huse for at kontrollere så det ene og så det andet.

At det vil være en fordel for almindelige husejere med passende mellemrum at få kontrolleret deres oliefyrringsanlæg, er naturligvis hævet over enhver tvivl. Men i stedet for en offentlig kontrol også på dette område må det ud fra mange hensyn være mere fornuftigt at udbygge de frivillige eftersynsordninger, som allerede er gældende for en ganske betragtelig andel af landets parcelhuse.

Af lovforslaget fremgår ikke, hvilke økonomiske, administrative og personalemæssige konsekvenser et sådant forslag vil have, end-

sige i hvilken offentlig regie kontrollen skal foregå.

Men der skal ikke megen fantasi til at forestille sig, i hvilket omfang, hvilken administration og hvilket mandskab det vil kræve én gang om året at kontrollere 700.000 parcelhuse, hvis ejere i mange tilfælde først vil kunne træffes efter almindelig arbejdstids ophør, for slet ikke at tale om fritidshuse og sommerhuse. Jeg spørger blot, hvordan man i det hele taget har tænkt sig en sådan obligatorisk ordning gennemført i praksis. Hvad skal der ske, hvis husejeren ikke vil deltage? Skal han så pålægges en bøde ud over den stigende varmeudgift, som han udsætter sig for ved ikke at sørge for, at hans oliefyrring er i orden?

Jeg har meget vanskeligt ved at se, at man, med den voldsomme stigning der er sket i energipriserne i de seneste år, vel omkring 300 pct., siden energikrisen satte ind, ikke skulle have incitament nok til at sørge for at få udvidet de frivillige tilsynsordninger, som allerede er etableret i samarbejde med olieselskaber og andre. Jeg tror nok, at de fleste husejere er klar over, at energi er en kostbar affære, og at det gælder om at sørge for, at oliefyrringsanlæg og andre ting er i orden.

Den særlige varmemesteruddannelse, som også omfattes af lovforslaget, mener jeg i og for sig også er et udtryk for en manglende tiltro til ikke alene varmemestrene, men også de ejere, der har ansat dem, og de lejere, som betaler varmeregningen. Mon ikke både ejere og lejere gennem beboerdemokratiet har tilstrækkelige muligheder til at sikre, at deres varmemester har en tilstrækkeligt grundig uddannelse? Og skulle man endelig være i tvivl om varmemesterens dygtighed, kan man jo altid tilkalde en ekspert på området til at efterkontrollere anlæg, olieforbrug m.v.

Jeg mener, at vi her står over for et forslag, som vil lægge op til et formynderi, som ikke er rimeligt og ikke er ønskværdigt. Der skal i alt fald et meget overbevisende udvalgsarbejde til for at få mig til afgørende at ændre stilling i denne sag.

Keld Andersen (KF):

Det konservative folkeparti kan ikke anbefale lovforslaget, som det her er fremsat fra boligministerens side. Vi har naturligvis sympati for, at man her i landet gør, hvad man